

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2010 r. — HerkuPlast Kubern przeciwko OHIM — How (eco-pack)

(Sprawa T-445/10)

(2010/C 317/79)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HerkuPlast Kubern GmbH (Ering, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtemberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Heidi A. T. How (Harrow, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 lipca 2010 r. w sprawie R 1014/2009-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Heidi A. T. How

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „eco-pack” dla towarów z klasy 16

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki słowny znak towarowy oraz międzynarodowa rejestracja „ECOPAK” dla towarów z klasy 20.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, jak również naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza z góry wykluczyła prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, jej uzasadnienie jest w kilku miejscach sprzeczne, a ponadto rzeczowe i mające wpływ na rozstrzygnięcie argumenty skarżącej uznała ona za nieistotne dla sprawy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 9 lipca 2010 r. w sprawie F-91/09, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 września 2010 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-450/10 P)

(2010/C 317/80)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— w każdym wypadku: stwierdzenie nieważności zaskarżonego postanowienia w całości;

— stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, w przedmiocie której wydane zostało zaskarżone postanowienie była całkowicie dopuszczalna;

— przede wszystkim: uwzględnienie w całości żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji;

— obciążenie drugiej strony postępowania wszystkimi kosztami poniesionymi dotychczas przez wnoszącego odwołanie;

— ewentualnie: odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej aby w zmienionym składzie wydał nowe rozstrzygnięcie co do istoty

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 9 lipca 2010 r. Postanowieniem tym skarga mająca na celu przede wszystkim naprawienie szkody jaką wnoszący odwołanie miał ponieść w związku z koniecznością poddania się określonym badaniom lekarskim w celu ewentualnego stwierdzenia jego niezdolności do pracy została częściowo odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna i częściowo oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Na poparcie swoich żądań wnoszący odwołanie podnosi całkowicie brak uzasadnienia zawartych w zaskarżonym postanowieniu ustaleń dotyczących niedopuszczalności żądania odszkodowawczego.

Wnoszący odwołanie podnosi również dokonanie błędnej i nieracjonalnej wykładni oraz błędne i nieracjonalne zastosowanie art. 270 TFUE, art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, zasady pewności prawa, prawa do ochrony sądowej, hierarchii źródeł prawa, podziału władz i związania sądu przepisami prawnymi.

**Skarga wniesiona w dniu 28 września 2010 r. —
Fuchshuber Agrarhandel przeciwko Komisji**

(Sprawa T-451/10)

(2010/C 317/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Austria) (przedstawiciel: adwokat G. Lehner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Przeprowadzenie rozprawy ustnej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich obowiązkiem zapłaty na rzecz skarżącej w terminie 14 dni kwoty 2 623 281,31 EUR powiększonej o odsetki w wysokości 6 % rocznie od kwoty 1 641 372,50 EUR od dnia 24 września 2007 r. oraz o odsetki w wysokości 6 % rocznie od kwoty 981 909,81 EUR od dnia 16 października 2007 r.;
- stwierdzenie, że Komisja Wspólnot Europejskich zobowiązana jest do wyrównania wszelkich innych szkód poniesionych przez skarżącą w związku z nabyciem na aukcji w dniu 3 września 2007 r. partii towaru KUK459 oraz nabyciem na aukcji w dniu 17 września 2007 r., partii towaru KUK465;
- orzeczenie, że Komisja Wspólnot Europejskich zobowiązana jest do zapłaty w terminie 14 dni, do rąk przedstawiciela skarżącej, poniesionych przez nią kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda wyrównania szkód, które poniosła przez to, że węgierski organ interwencyjny nie pozostawił do jej dyspozycji w odpowiednich magazynach określonych ilości kukurydzy nabytej w 2007 r. w ramach dwóch aukcji.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi między innymi, że Komisja nie skorzystała ze swych uprawnień kontrolnych względem węgierskiego płatnika, ani nie przymusiła go do wykonania ciążących na nim zobowiązań. Skarżąca twierdzi ponadto, że gdyby Komisja sformułowała, w sensie prawnym i faktycznym, bardziej surowe i bardziej dokładne wymogi oraz mechanizmy kontroli w odniesieniu do kwalifikacji i rzetelności osoby prowadzącej magazyn, w odniesieniu do kwestii zdatności magazynu, a także w odniesieniu do inwentaryzacji, identyfikacji i przechowywania towarów interwencyjnych, skarżąca nie poniosłaby szkód.